

P. O. Del Dico

:: AGOST DE 1912 ::

:: SORTIRÀ CADA DISSAPTE ::

ANY I NÚM. II

Vareis Hans Leguna
NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

EL FOLLET

Nº 9257

Setmanari polítich-humorístich y purgant, molt recomenat contra las irritacions de l'ull

UN NÚMERO 10 CÉNTIMS

OLOT 31 AGOST DE 1912

REDACCIÓ: CLIVILLERS, 16

¡EL NOSTRE ÉXIT!

¡Si senyors! El nostre èxit ha estat colosal.

Ha superat les nostres esperansas, havent merescut els honors de la

¡SEGONA EDICIÓ!

Nosaltres procurarem correrpondrer al favor del públich olotí, fent tots els esforssos pera que nostre Setmanari, resulti lo mes arrodonit possible.

De moment adelantem que L'ULL ja comenssa a degotar. La purga ha fet efecte.

Aneu comprant **EL FOLLET** y passareu un bon rato.

DE LA SETMANA TRÁGICA

¡Ves lo que son les coses! jo pensava arribar aquí y produhir un daltabaix ab mos procediments infladors de les qüestions, però aixó no m'es pas possible, donchs estant ja prou inflades sens necessitat, de que ningú bufi. Res, ens haurem d'accontentar en ser mers espectadors d'aquesta lluyta algün tant ciclópica entre la joventut revoltosa y els homes d'edat madura. Encare que la noticia d'aquest campeonat no convé pas divulgarla massa, donchs podria resultar en perjudici de les festes de lluyta *foot-ballista* qu'es preparen al Camp d'Sports de l'Horta de'n Batlló. De totes maneres, jo que hi soch molt aficionat a n'aquesta mena de diverssións, de segur que passaré un bon rato ab totes dugues.

Lo que mes m'ha cridat l'atenció aquestos dies pas-

sats han sigut una serie de cartas d'uns senyors, que tots enfadats els uns y tot rihent els altres, reclamaven que retirés lo que havia dit *l'avi Deber*, de que ells patien mal *d'ulls*. Jo no se quin honor deu ser per una persona de pes tenir la vista *yada*.

Al fi y al cap, millor per *yada* no'n pateixen; si de mi ho haguessin dit els hi hauria enviat tot seguit un B. L. M. donantlis les gracies per l'avis, y agafant el tren me n'hauria saltat a Girona a veurer en Burch que m'hi deya. Pero ells segurament, s'ho haurán prés d'altre modo. ¡Tants caps, tants barrets!

De segur que la seva rectitut y el seu amor a la veritat haurá sigut prou ferm pera obligarlos a n'aquesta resolució després de profundament meditada.

Els s'haurán dit: ¿perque admetre tenir mal *d'ulls* si tot el nostre fatich es tenir morenas?

Aquell setmanari satíric d'aquesta població ha cambiat de manera d'escriure; ara escriu en serio.

En cara no li trepitjan *l'ull...* de poll que ja's posa formal.

Ultimament publicava un fondo que vaija, ni havia per posarse a plorar tant sols de llegirlo. Pintava les coses tant negres y tant corrompudes, sense exceptuar a n'els seus, que feya fredat. Si hagués sigut dona haguera passat tot el sant dia ficada de cap ab un coixí

plorant. Però tot seguit vaig investigar qui eren els que tal cosa deyan, y com que entre ells hi vaig veurer a la colla que's retiren tart, que cada nit acaban sa curribanda en alguna casa tal cual, de la que alguns d'ells ne son accionistas de temps, vaig pensar; aixó es una paella que tracta d'enmascarar als demés.

Jo no diré que no ni hagi a tot arreu d'enmascarats, donchs es la realitat de la vida, pero d'aixó a no volguer que ningú tinga la cara neta, hi va molt tros.

Molt mes, que no pas de l'Atalayón al Gurugú.

GALANÍES

En l'admirable esplet de feminitat qui fa rendir als homes en eixa época culminant de la vida olotina, quan s'apropen les festes del Tura, un home pert l'oremus y queda sense saber quina flor cullir, donchs a cada pas ne culliria una de nova, ab lo que arriparia a fer una toya espeterrant, aixó sí, inaguantable pera les meues febles espatlles.

Perxó me decidexo, després de molt rumiar, a cullirne no mes qu'una, però que personifiqui a totes les demés.

Avans era una *floreta* y avuy, pujant de categoria, ja es tota una *flora* espléndida, que reb junt ab els ayres amorosos de nostre Parch, rey al acatament de totes les gracioses floradisses de nostre *plana* moltes vegades, ab pas ferm y airosa distinció per sota les voltes de can Capdevila.

Salut joh dama que deambuleu blanquinosa y esbelta pels nostres passeigs sembranthi claror y gracia.

Rebeu el meu humil acatament y ab vos també tota la gaya floralia de companyes vostres que simbolisen en vostre nom generich.

LOTUS.

== GLOSARI ==

PRIMERA GLOSA DE FILOSOFIA

En nostra primera glosa de Filosofia, parlarem com a prefaci d'altres, de 'ls requisits verament dits necessaris a tot aymador de Sabiduria pera esser possessor en el si de'l seu Seny, de tot el cabal de Armonia dels Cosmos y Cronos: diem que per aixó fer, cualsevulla sia qui sia, el pretenedor de la ma de Sabiduria, cal, que 's posi el bon calsat y roba y surti al carrer, alt el cap, ab el xisto impur als llabis y els ulls mostrand fondes ulleres, cal que sia, bon universitari mestre en carambolas, cal que huija tingut las assignaturas sospesas y desco-neixca els professors, deu afegir-s'hi que també cal que se sábiga perdre diners als joch y que de nits y en plena Rambla Barcelonina, sia amich de Bachus y Momos y fins cal, que si pot esser, vagi coix y agati vulgars turcas.

Totes aquestas qualitats y totes les que de aytal faisó puguin sumars'hi, farán del sujet, unitat apte, pera asimilar-se las grans veritats, de la moderna Ciencia Filosófica.

En las vinentas glosas entrarem de plé en el estudi dels problmes filosófics.

GNOMUS.

SEMBLANSAS

¿En que s'assemblan las barcas dels pescadors, ab alguns de la colla de *L'Ull*? En que van a la *Vela*.

¿Quina diferencia hi ha entre el capital y la dona? Qu'el capital ab el temps guanya interés y la dona en pert.

¿Y el nostre Xava a spavilat fray Quica? En los andares.

Semblansa entre *L'Ull* y els toreros? En las *cogidas*.

En que s'assembla en Pau Gauthier ab un redactor de *L'Ull*? En que son dos Paus empró de signe contrari.

El sabi Dr. Ehrlich
taflich
A Olot diuhen que ve.
¿A que?
A estudiar els efectes
que 'l 606 ha fet
en el fecont planté.

CONTE

Cosas veredes ¡oh! Cid
que farán fablar las piedras.

Mentres cercava ab deliri
per poguer cumplir ma tasca
un assumpte *sui generis*
qu'omplis unas cuantas ratlles,
no'm venía a la memoria
ni un trist xisto mala pata
d'aquells que per escarni a *L'Ull*
ens posém a fer nosaltres.

Prou buscava y rebuscava
dintre'l meu calaix de sastre
que'n ocasions mes propicias
bé a ser un barret de rialles,
pro cá, *chico ni por esas*
lo que's d'aquí, poch ne passes.

Mes ahir al veurer un jove
altet, bufó, fi de cara,
bigoti ros y... tan mono
que sembla que encara mama,
vaig dir al moment, ¡apa payo!
que ja tens feyna tallada
doncas d'ell ne sé una historia
de sal, pimienta y guayaba.

Es el cas que aquest pollo
quins precedents prou se saben
té una flaca entre altres moltes
de regular importancia:
se tracta de la manía
d'empaytar a las casadas,
tant, que resulta un perill
per *nuestras caras mitades.*

No es pas qu'aixó vulga dir
que las noyas no li agradan
¡Ca barret! l'hi agrada tot,
mes las casades, l'exaltan,
fentlo sortir de casillas,
fent tots els papers de l'auca
que imaginarse podria
un *corrido* de mes talla.
lo que hi ha, qu'entre senyoras,
hi ha fet molt bonas campanyas
puig se sab qu'en algún punt
l'hi han donat molt bons tractas
mes no per tot es igual
que algún cops hi han caigut tábachs
com va passarli un cert día
en determinada casa
hont empaytant la mestressa
que's una dona guapassa,
l'hi va anar tant malament
l'hi sorti tant esguerrada
que si no fa lo que's diu

fugir a marchas forssades
de segur surt de la festa
ab més d'un trau a les anques.

Si senyors: com que la dona
era una persona honrada
al jalar els bons intents
que a *la cuenta* el noy portava
va posarse a fer tals crits,
que tots els que llavors anaven
pèl carrer de Clivillers
varen tenir qu'enterarsen,
pro mes gran fou son esglay
al veurer que'l noy baixava
seguit de mossos y cans
que ab llodruchs y cops d'estaca
l'anavan acompanyant
ab un modos qu'encantaven
seguintlo fins que'l xicot
va poguer anar á amagarse
a una casa de comers
que al mateix carrer, son pare
hi te oberta ja fa anys
cullinhi bonas anyadas

¡Noys! ¿quin goig devia fer
aquell bigoti a lo *Kaiser*
cuant suat y tremolós
a casa seva arribava
ab aires més compungits
qu'una gallina mullada!
si llavors l'haguessin vist,
ses víctimes innombrables
no l'haurían conegut
de tant cambiat qu'estava.
¡Quin Tenorio, senyors meus
qu'encare no veu un sabre
o una estaca, qu'es igual,
ja gamba com una cabra!

Jo dona, noy cóm aquest
ni sent d'or ¡ca! m'hi casaba
jo'ls voldria ben valents
y bons pera plantar cara
a cualsevol mosso d'hostal.
que'ls hi esbulli la jugada,

Lo que hi es que en aquet temps
ha degenerat la rassa
degut als *constans* fatichs
y als exercicis gimnastichs
a que ab abús s'ha entregat
el joven de *tota* classe.
Mes, senyor estich veyent
que n'hauré fet un grá massa
puig aixó, ja es molt llarch
y pera un'altre setmana
no'ns en quedaria gens
y fora molt lamentable

FOCHS-FOLLETS

De molt bon grat noticiem al notable *sportman* y conciensut industrial en Figuera, qu'el dia 4 del mes entrant, a l'hora de consuetut hi haurá filet a Llers.

Mes com ens temén pugui ser refeli li aconsellem una barratina que *L'Ull* n'ha descobert la fabricació.

Avisém a un senyoret molt estiredet, aprenent d'arquitecte, que si te ganas de lluir sas *hechuras*, fassi el favor de trauras el revólver de la butxaca, ja que de res l'hi ha de servir, a fi de no donar un espectacle d'incultura, que segurament no li haurán ensenyat els seus companys de *L'Ull*, ni menys hu haurá aprés fent cuartilles per tant *cultíssim* setmanari.

Advertim a una colla de *renochs* eterns llauradors del Firal que no hi ha pas rahó per aquesta feyna, donchs per mes que passin y repassin l'aixut no els permeterá pas entrar un sol centímetre. Tal vegada per ses aficions vatracias estarien millor ficats dintre l'aigua del surtidor que no pas entre la pols del passeitg.

Tením entés que forma part de la redacció de *L'Ull* un afamat comediant, qui posat al costat d'en Mendoza o d'en Borrás, els deixa petits. Y no's creguin que sigui dels mes pacífichs, perque va ben demostrá el seu geni al volgué fer surá son criteri en l'adjudicació del premi dels guapos.

Sembla mentida qu'en certes cases costi tant de veurer el *coure* de certe gent.

En las altas esferas de la diplomacia internacional, ha causat profunda impresió la noticia donada per l'Agencia Hawas, relativa a la campanya que pera destronar al actual Sultá dal Marroch, se proposa empendrer ab gran activitat el Xeriff Mahomet Gassi-ben-ott.

Are, els que estan en l'inlríngulis de l'alta polítique, s'explican el perque fa días que en els *Zocos* del Gurugú y l'Atayón els *Kaids* Puja-amet-ben-dass y son intim company Yussuf-ben Sole corren com uns deixats de la ma de Mahoma, predicant la guerra Santa.

Se dona per descontat el fracás y aixis s'ho deu témer ell, cuant há fet donar ordres de retirar algunas donas de les que componen el seu harém.

Un jove reporter de *L'Ull* estave no fa gaire temps en coloi amorós an'el passeig de Barna. quant de sobte el reporter galant s'adoná de que s'apropave el seu bonda dós papá; no vulguin sapiguer l'esverament que dominá á n'quells instants á n'el pobre xicot, qui ademés per desgracia que tots lamentem no pot valdres de las cames pera correr, y per aixó no tingué més remey que desplo-marse y precisament per el punt més alt de la paret lindant ab els *Camps* del Plá de Llachs...

Atret el seu papá per la fressa que havia produït la volt minca: umanitat del reporter, va inspeccionar minuciosament el lloch per ahont havia fugit, y... ¡oh sorpresa! no va veurer res en lloch, moments més tart sentí uns ¡miaus! qu'ell prengué per els d'un gat y que no eren sinó del reporter que'n imitarlos hi té una verdadera afició y traga.

A Vitalitat l'empresari del Teatre Principal li ha retirat el passe y lo que li ha sigut mes sensible de tot la butaca d'arrós que l'acompanyava. No ens estranya gens aquesta resolució de l'empresa tenint en comte les insípides y carrinclones ressenyes que'n Marrigola feya de les funcions teatrals en el citat setmanari,

!!!Un xiste de L'Ull!!!

¿Quin es l'avi que corre ab mes velocitat? ¡AGUÁNTINSE FORT, QUE NO CAIGUIN! L'a-vi-cicleta !!!Ah!!!

¿J'han pagat la llevadora?

Para mujeres Madrid
para naranjas Valencia
y pera espolsar cubanas
un metje de Valladolid.

F. B.

Aquesta quarteta, está forsa mal feta, pero com que no fa mal a ningú, el company que fa las *trias* de la correspondencia rebuda, l'hi ha fet anar perque l'hi falta original.

A n'aquell noy de qui diguérem que no savia escriurer, l'hi va saber molt de greu.

Tant que lo que primer que va fer, despres de con-tarho a son pare tot plorant, va ser anar a comprar un cartipas y segur que a horas d'are ja haurá fet un parell de págines de pals.

Nosaltres que sentim haverlo tocat tant al viu, prometém de veres vindicarlo davant de tothom, el dia qu'ens ensenyi una *plana* ben bonica, ben feta y sobre tot neta.